

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
SPLIT

Poslovni broj: 87 Pn-649/2016

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Danielu Banu, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Andre Krstulovića Opare, OIB: 61892487545, Split, Marasovićeve ulica 6, zastupanog po odvjetnicima OD Budimir & Partneri, protiv tuženika „Marjan“ Društvo za zaštitu i unapređenje Marjana, OIB: 44902862032, Split, Obala hrvatskog narodnog preporoda 25, zastupano po punomoćniku Siniši Štimcu, odvjetniku u Splitu, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave, održane i zaključene 13. listopada 2021. u nazočnosti punomoćnika tužitelja, Marina Budimira, odvjetnika, zz tuženika Srđana Marinića i punomoćnika tuženika, Siniše Štimca, odvjetnika, 22. studenog 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju s naslova naknade štete zbog povrede prava osobnosti iznos od 25.000,00 kn, uvećan za zatezne kamate koje na taj iznos teku od podnošenja tužbe pa do isplate po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, koju prosječnu kamatnu stopu za referentno razdoblje određuje Hrvatska narodna banka i koju je dužna svakog 1. siječnja i 1. srpnja objaviti u „Narodnim novinama“ pri čemu referentno razdoblje za objavu na dan 1. siječnja obuhvaća razdoblje od 1. svibnja do 31. listopada, a referentno razdoblje za objavu na dan 1. srpnja obuhvaća razdoblje od 1. studenoga do 30. travnja.

II Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana o svom trošku na svojim facebook stranicama objaviti ovu presudu te zatražiti i podmiriti trošak objave u dnevnim novinama „Slobodna Dalmacija“, a sve u cijelosti i bez izmjena te sa svojih facebook stranica povuče cijele članke zajedno sa grafičkim prikazima koji su predmet ove tužbe, i to članak koji započinje riječima „I ovoga puta smo iskoristili priliku da u medijima pozovemo DORH da ispita zakonitost planiranja građevinskih područja...“ te završava riječima „...jer se onda nameće pitanje temeljem čega ovaj gradonačelnički kandidat danas drži da je dorastao odgovornoj ulozi gradonačelnika?“, te članak koji započinje riječima „Procijenite sami nalazi li se označeno zemljište unutar građevinskog područja naselja...“ te završava riječima

„...očekujemo da to napravi budući gradonačelnik/ica kroz izradu novog PPU-a i GUP-a, jer se onda nameće pitanje temeljem čega ovaj gradonačelnički kandidat danas drži da je dorastao odgovornoj ulozi gradonačelnika?”

III Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju troškove ovog postupka uvećane za zatezne kamate koje na isti teku od presuđenja pa do isplate po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena koju kamatnu stopu za referentno razdoblje određuje Hrvatska narodna banka i koju je dužna svakog 1. siječnja i 1. srpnja objaviti u „Narodnim novinama” pri čemu referentno razdoblje za objavu na dan 1. siječnja obuhvaća razdoblje od 1. svibnja do 31. listopada, a referentno razdoblje za objavu na dan 1. srpnja obuhvaća razdoblje od 1. studenoga do 30. travnja.”

II. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 15.000,00 kuna, dok se u preostalom dijelu zahtjeva za isplatu iznosa od 6.104,25 kuna, više od dosuđenoga, zahtjev tuženika odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj Andro Krstulović Opara je po punomoćniku 3. ožujka 2017. podnio sudu tužbu protiv tuženika radi naknade štete.

1.1. U tužbi navodi da je tuženik 20. veljače 2017. na facebook stranici tog društva objavio tekst sa fotografijom tužitelja u kojemu se navodi sljedeće:

„I ovog puta smo iskoristili priliku da u medijima pozovemo DORH da ispita zakonitost planiranja građevinskih područja u zaštićenom pošumljenom obalnom području Park šume Marjan te moguća pogodovanja privatnim vlasnicima tijekom 2005. godine. Sada na Facebook-u pozivamo Andru Krstulovića Oparu da se žurno prihvati niza aktivnosti usmjerenih na brisanja građevinskih područja iz PŠ Marjan u prostornim planovima grada, koristeći ovlasti saborskog zastupnika i predsjednika Saborskog odbora za obrazovanje, znanost i kulturu. Također očekujemo da po ovom pitanju jasno zauzme stav u javnim istupima tijekom predizborne kampanje za gradonačelnika. U suprotnom ostaje neizbrisiva sumnja kako je gradski vijećnik i stručnjak-konzervator, Andro Krstulović Opara, 2005. svjesno digao ruku u Gradskom vijeću za prenamjenu parcela na Prvoj vodi u građevno područje, među kojima je i parcela koja je tad bila u vlasništvu obitelji Oparine supruge, a koja je samu parcelu u međuvremenu dijelom i naslijedila. Ne možemo prihvatiti neznanje kao opravdanje, jer se onda nameće pitanje temeljem čega ovaj gradonačelnički kandidat danas drži da je dorastao odgovornoj ulozi gradonačelnika?”

1.2. Tim tekstom da se neistinito pokušava dokazati da bi tužitelj u vrijeme dok je obavljao dužnost vijećnika Gradskog vijeća Grada Splita u mandatu od 2005. do 2009.) utjecao i osobno glasao da bi nekretnina, očito se misli negrađevna, postala građevna i na taj način da je nemoralnim postupcima sebi, odnosno svojoj obitelji priskrbio materijalnu korist. Autor teksta da vjerojatno misli na 10. sjednicu Gradskog vijeća Grada Splita održanu 28. prosinca 2005. na kojoj je vijeće jednoglasno donijelo

odluku o donošenju Generalnog urbanističkog plana Splita (dalje: GUP). Dalje navodi da je otac njegove supruge dr.sci. Daniele Marasović Krstulović, pok. Nenad Marasović bio vlasnik i to za 1/6 dijela prava vlasništva čest.zem. 7399/312 (kat.čest. 5264/2) k.o. Split, a koje zemljište da se nalazi na sjevernoj strani Park šume Marjan, predio Prva voda te da je supruga tužitelja kao nasljednica iza smrti pok. Oca, suvlasnica te nekretnine i ro za 1/12 dijela, koja nekretnina u stvarnosti predstavlja zemljište površine 1198 m² u naravi šume.

1.3. Po objavi članka, 10. veljače 2017. u 18,53 da je tužitelj telefonski nazvao predsjednika društva tuženika i upozorio da su objavili neistine, da predmetna nekretnina nije građevinska te da je njegova supruga suvlasnik iste za 1/12 dijela i da stoga povuče predmetni članak, na što se ovaj oglušio.

1.4. Tužitelj da je 26. veljače 2017. bio gost novinara Aleksandra Stankovića u jednoj od najgledanijih nacionalnih tv emisija „Nedjeljom u 2” na prvom programu Hrvatske radiotelevizije. Drugo pitanje novinara da je bilo: „A sada ajmo malo o Vašoj supruzi. Ako postanete gradonačelnik Splita, hoćete li se založiti za ukidanje građevinskih područja u park šumi Marjan, a imajući u vidu da Vaša supruga ima razmjerno velik vlasnički udio na parceli upravo na području navedene građevinske zone.” Jedini razlog pitanja da je bio predmetni članak kojeg je tuženik objavio na svojim stranicama.

1.5. Nakon toga da tuženik 26. veljače 2017. na svojim facebook stranicama objavljuje daljnji tekst sa fotografijama kartografskog prikaza u kojem je zaokružena kat.čest. 5264/2 k.o. Split sa navodom „Procijenite sami nalazi li se označeno zemljište unutar građevinskog područja naselja” te poveznicom na stranice dnevnog tiska Jutarnji list i člankom „Andro Krstulović Opara kod Stankovića.” Zbog opisanih zlonamjernih i neistinitih navoda tuženika da je tužitelj imao i niz upita drugih osoba koji se odnose na istu temu, zbog čega je bio prinuđen podnijeti tužbu.

1.6. Dalje navodi da je Vlada Republike Hrvatske 16. ožujka 2017. donijela Uredbu o određivanju granice pomorskog dobra na dijelu K.O. Split i kojom je dio od 1/3 površine predmetne nekretnine od 603 m² odredila kao pomorsko dobro, dok je preostali dio u površini od 1198 m² upisana kao šuma. Da je neistina da je navedena nekretnina bila u vlasništvu obitelji tužiteljeve supruge, već je njen pok. otac koji je preminuo 2010. bio suvlasnik te nekretnine za 1/6 dijela, pa da nije ni blizu istine napisati da je otac supruge tužitelja bio vlasnik, a ona kao nasljednica dijelom i naslijedila. Navodi da parcela suvlasništva njegove supruge od 1/12 dijela prava vlasništva, nije bila građevinska kako prije, tako ni nakon 2005. te se u tom smislu poziva na GUP iz 1978. i GUP iz 2005., da su mogućnosti izgradnje na tom području sjeverne strane poluotoka Marjan određeni čl. 61. GUP- a i da je jedino moguće na istom: čuvanje postojećih obilježja terena i vegetacije, uređenje pješačkih putova i staza, uređenje manjih platoa s tuševima i montažnim svlačionicama.

1.7. Iznošenjem zlonamjernih i neistinitih insinucija, da je tužitelju povrijeđen njegov ugled i čast, jer ga se pokušava prikazati kao osobu koja službenu javnu funkciju koristi za svoje osobne materijalne interese. Razloge i namjere potpisnika teksta da treba tražiti u činjenici da je tužitelj u to vrijeme bio jedini službeni kandidat Hrvatske demokratske zajednice na lokalnim izborima za gradonačelnika grada Splita. Uvredljivi navodi da vrijeđaju tužitelja kao osobu, vrijeđaju njegov ugled i čast, zasigurno pričinjavaju i štetu tijekom kandidiranja za gradonačelnika. Predlaže prihvatiti tužbu.

2. Tuženik „Marjan“ Društvo za zaštitu i unapređenje Marjana (dalje: Društvo Marjan) u odgovoru na tužbu od 7. srpnja 2017. poriče navode iz tužbe i predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

2.1. Tuženik navodi da je Društvo Marjan najstarija udruga građana na području grada Splita, osnovana 1903. i začetnik organizirane zaštite prirode na tim prostorima. Opisuje osnovne zadaće društva zaštite i očuvanja prirodnih vrijednosti Park šume Marjan i dr. Društvo da sve provodi kroz područja zaštite okoliša i prirode te kroz demokratsku političku kulturu. Društvo da ima niz djelatnosti, među kojima su i poticanje građana za sudjelovanje u odlučivanju, praćenje javnih politika i javno zagovaranje te razvoj civilnog društva. Rad društva da je javan, javnost da se ostvaruje pravodobnim i istinitim obavještavanjem javnosti putem sredstava javnog priopćavanja, a sukladno čl. 11. st. 6. Statuta, da društvo koristi i druga sredstva informiranja poput Facebook stranice.

2.2. Predmetne objave da su objavljene na društvenoj mreži facebook, čiji je član Društvo Marjan pod imenom Društva na posebnoj mrežnoj stranici koju je otvorilo Društvo. U pogledu navoda iz tužbe da je tuženik objavio tekst s fotografijom tuženika i citatom objave tuženika, da je citirana objava komentar tuženika i iznošenje njegovog vrijednosnog suda na priloženu poveznicu novinskog teksta „Nek ih Prva voda nosi” objavljen u tiskanom izdanju lista Novosti 17. ožujka 2017. a u internetskom izdanju 20. veljače 2017.

2.3. Iz tužbe da se može pogrešno shvatiti da je tuženik objavio tekst s fotografijom tuženika, umjesto činjenice da je tuženik objavio poveznicu, čijim prenošenjem se automatizmom facebook društvene mreža, na što onaj tko prenosi poveznicu ne može utjecati, objavljuje fotografija tuženika, naslov i početak teksta na koji se komentar odnosi. Tuženik da nije objavio tekst s fotografijom, nego komentar s poveznicom na kojoj su objavljeni novinski tekst i fotografija. U novinskom tekstu, autorice Mašenjke Bačić da se između ostaloga navodi: „Među parcelama koje su proglašene građevinskim jedna pripada obitelji Daniele Marasović Krstulović, Andrine supruge. Stoga i ne čudi što je tadašnji gradski vijećnik Krstulović Opara glasao za izmjene GUP-a.”

2.4. Objava koja je predmet spora da je komentar na novinski tekst koji je napisao drugi autor i prethodno objavio drugi medij, pa ako je taj novinski tekst neistinit i uvredljivog sadržaja, da je tužitelj trebao postupiti sukladno Zakonu o medijima i od glavnog urednika lista „Novosti” u pisanoj formi zatražiti ispravak informacije te podnijeti tužbu ako ne objavi ispravak. Osjećaj tužiteljeve povrijeđenost da nije u sadržaju komentara Društva Marjan, već u sadržaju novinskog teksta koji je objavio drugi medij.

2.5. Tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije pozivajući se na Zakon o medijima.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao ispis sa Facebook stranice Društva Marjan od 20. veljače 2017. (list 9-10 spisa), izvadak iz zemljišne knjige Z.U. 8896 K.O. Split od 1. ožujka 2017. (list 11-12), Statut „Marjan” Društva za zaštitu i unapređenja Marjana (list 28-43), preslik članka „Nek ih Prva voda nosi” objavljen u tjedniku za nacionalnu manjinu Novosti broj 896 od 17. veljače 2017. (list 44), preslik članka „Andro Krstulović Opara kod Stankovića” objavljen na web stranici Jutarnji.hr od 26. veljače 2017. (list 48-50), Uredbu o uređenju i zaštiti zaštićenog obalnog područja mora („Narodne novine” br. 128/04) (list 55-63), Izvješće o ponovnoj javnoj raspravi o izmijenjenom prijedlogu izmjena i dopuna prostornog plana uređenja grada

Splita, Službe za prostorno planiranje i zaštitu okoliša, Odsjeka za prostorno planiranje Grada Splita od 23. veljače 2017. (list 64-66), Zaključak gradonačelnika Grada Splita o utvrđivanju Prijedloga izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Grada Splita za ponovnu javnu raspravu (list 67), objavu Grada Splita Službe za prostorno planiranje i zaštitu okoliša, Odsjeka za prostorno planiranje ponovne javne rasprave o izmijenjenom prijedlogu izmjena i dopuna prostornog plana uređenja grada Splita, od 27. siječnja 2017. (list 68) sa objavama na internetskoj stranici Grada Splita (list 69), dnevnom listu Slobodna Dalmacija od 29. siječnja 2017. (list 70, internetskoj stranici Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja (list 71), obavijest Grada Splita Službe za prostorno planiranje i zaštitu okoliša, Odsjeka za prostorno planiranje ponovne javne rasprave o izmijenjenom prijedlogu izmjena i dopuna prostornog plana uređenja grada Splita, od 27. siječnja 2017. upućen javnoj ustanovi Županijski Zavod za prostorno uređenje SDŽ (list 72), posebnu pisanu obavijest o ponovnoj javnoj raspravi Grada Splita Službe za prostorno planiranje i zaštitu okoliša, Odsjeka za prostorno planiranje od 30. siječnja 2017. (list 73-79), prijepis tonskog zapisa s javnog izlaganja – Ponovljena javna rasprava izmjene i dopune prostornog uređenja Grada Splita od 10. veljače 2017. s priložima (list 80-129), članak „Za milijun eura nudi se gradnja u park-šumi Marjan objavljen na web stranici Slobodne Dalmacije od 19. prosinca 2011. (list 131-132), Ugovor o kupoprodaji sklopljen između Duška Marasovića, Srečka Marasovića, Maje Marasović, Nikole Ferića, Nenada Tecilazića, Vjerana Tecilazića, Ire Tecilazić Bašić, Mirjane Marasović, Marka Engela, Ivana Engel Quiroz kao prodavatelja i Latebra d.o.o. od 27. prosinca 2005. (list 133-136), oglas investitora Latebra d.o.o. za pozivni natječaj sa temom idejno-urbanističko-arhitektonsko rješenja uređenja kupališta i ugostiteljske građevine (list 138-159), ispis e-maila „pitanje za Oparu – dopuna” Mariane Bucat upućeno Aleksandru Stankoviću od 26. veljače 2017. (list 160-161), preslik teksta „Srđan Marinić, Baldasar je pokazao da je neiskren čovjek” objavljen u tjedniku za nacionalnu manjinu Novosti broj 801 od 24. travnja 2015. (list 170), priopćenje Marjan društva za zaštitu i unaprjeđenje Marjana povodom najave gradnje restorana na Prvoj vodi od 16. siječnja 2011. (list 171), zahtjev „Marjan” društva za zaštitu i unaprjeđenje Marjana za izmjenom Prostornog plana uređenja i Generalnog urbanističkog plana Splita od 10. prosinca 2013. upućen Gradu Splitu, Službi za prostorno planiranje i zaštitu okoliša (list 172), zahtjev „Marjan” društva za zaštitu i unaprjeđenje Marjana za ispravak stručne analize zaprimljenih inicijativa u svrhu pokretanja postupka Izmjena i dopuna PPU-a i GUP-a Grada Splita upućen Službi za prostorno planiranje i zaštitu okoliša od 15. svibnja 2015. (list 173), priopćenje Marjan društva za zaštitu i unaprjeđenje Marjana povodom izmjena i dopuna PPU-a i GUP-a Grada Splita od 15. svibnja 2015. (list 174), zahtjev Marjan društva za zaštitu i unaprjeđenje Marjana na Prijedlog Izmjena i dopuna PPU-a i GUP-a Grada Splita koji se odnosi na građevinska područja unutar zaštićenog područja Park šume Marjan upućen Službi za prostorno planiranje zaštitu okoliša od 12. listopada 2016. (list 175-178), dopis „Marjan” društva za zaštitu i unaprjeđenje Marjana – primjedbe i prijedlozi na izmijenjeni Prijedlog Izmjena i dopuna PPU-a Grada Splita od 14. veljače 2017. upućen Službi za prostorno planiranje zaštitu okoliša (list 179-181), zahtjev „Marjan” društva za zaštitu i unaprjeđenje Marjana za nadzor nad Prostornim planom uređenja Grada Splita i Izmjenama i dopunama Prostornog plana upućen Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja od 20. veljače 2017. (list 182-184), zahtjev „Marjan” društva za zaštitu i unaprjeđenje Marjana za nadzor nad Prostornim planom uređenja Grada Splita upućen Ministarstvu graditeljstva i prostornog

uređenja od 10. travnja 2017. (list 185-186), dopis Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja upućen Društvu za unapređenje Marjana od 8. lipnja 2017. (list 187-188), lokacijsku informaciju za kat.čest.zem. 5264/2 K.O. Split, izdanu od Upravnog odjela za prostorno uređenje i graditeljstvo Grada Splita od 2. listopada 2017. (list 204-207), lokacijska informacija za kat.čest.zem. 5264/2 K.O. Split, izdano od Upravnog odjela za prostorno uređenje i graditeljstvo Grada Splita od 22. veljače 2018. (list 210-212), izvadak iz zemljišne knjige Z.U. 8896 K.O. Split od 9. siječnja 2016. (list 214-223), članak „Izmišljaju mi parcelu na Marjanu” objavljeno u dnevnom listu Slobodnoj Dalmaciji od 27. srpnja 2017. (list 225), Izvješće o prostornom uređenju poluotoka Marjan od veljače 1998. (list 226-229), transkript dijela emisije „Nedjeljom u2” od 9,30 do 12,05 min, emitirane 26. veljače 2017. u 14,00 sati na Prvom programu HRT-a (list 240), preslik članka „Zaboravni Opara” autora Mašenjke Bačić od 2. ožujka 2017. (list 242-list 243), članak „Andro Krstulović Opara je danas rekao što bi učinio s Benama da je na Kerumovom mjestu, nije trebalo dugo čekati na odgovor čelnika HGS-a” objavljen na web stranici „Dalmatinski portal” 6. ožujka 2018. (list 245-246), Odluku o donošenju izmjena i dopuna Generalnog urbanističkog plana Splita objavljena u Službenom glasniku Grada Splita broj 6 od 4. svibnja 1995g. (list 267-274), dopis Upravnog odjela za prostorno planiranje, uređenje i zaštitu okoliša Grada Splita od 29. ožujka 2018. u predmetu dostave dokumentacije za tematsku sjednicu Gradskog vijeća (list 278-285), Izvješće Službe za prostorno planiranje zaštitu okoliša, Odsjeka za prostorno planiranje Grada Splita o javnoj raspravi o prijedlogu izmjena i dopuna prostornog plana uređenja Grada Splita i strateškoj studiji utjecaja na okoliš izmjena i dopuna prostornog plana uređenja Grada Splita od 3. siječnja 2017. (list 286-289), Izvješće Službe za prostorno planiranje zaštitu okoliša, Odsjeka za prostorno planiranje Grada Splita o provedenoj javnoj raspravi o prijedlogu izmjena i dopuna generalnog urbanističkog plana Splita od 16. siječnja 2017. (list 290-293), prijepis tonskog zapisa 10. sjednice Gradskog vijeća Grada Splita održane 4. travnja 2018. (list 294-297), članak „Split ne da Marjan” objavljen u dnevnom listu Slobodna Dalmacija od 5. travnja 2018. (list 298), dopis Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj R-DO-386/2013 od 21. studenog 2017. upućen Gradu Splitu, Službi za imovinskopravne poslove, izgradnju i geodeziju (list 299-300), članak „Marjan se vraća Splitu samo ako postane prvom lokalnom šumom” objavljen u dnevnom listu Slobodna Dalmacija od 7. travnja 2018. (list 301-303), Odluku o donošenju Prostornog plana uređenja Grada Splita (Službeni glasnik Grada Splita broj 31/05) (list 310-311), Zakon o prostornom planiranju i uređivanju prostora (Narodne novine broj 54/1980) (list 312-315), Zaključak o utvrđenju Prijedloga Odluke o dopuni Odluke o donošenju prostornog plana Općine Split od 15. ožujka 1983. (list 318-321), Odluka o dopuni Odluke o donošenju prostornog plana Općine Split (Službeni glasnik Općine Split broj 4/83 (list 322-323), transkript javne rasprave Izmjene i dopune generalnog urbanističkog plana Grada Splita od 6. listopada 2016. (list 324-325), prijepis tonskog zapisnika s javnog izlaganja „Ponovljena javna rasprava Izmjene i dopune prostornog plana uređenja Grada Splita” od 16. veljače 2017. (list 326-328), Zaključak o upućivanju na javnu raspravu Prijedloga odluke o donošenju Prostornog plana uređenja Grada Splita (Službeni glasnik Grada Splita broj 16/03) (list 329), prijepis tonskog zapisa 10. sjednice Gradskog vijeća Grada Splita od 4. travnja 2018. (list 336-337), dopis Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj M-DO-2/2020-7 od 30. lipnja upućen Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu u predmetu vlasničkog statusa zajedničkih dijelova prirode (list 384-385), članak „Srđan Marinić: Nije bilo potrebe da

nas Krstulović Opara tuži, jer je zemljište na Prvoj vodi u čijem je suvlasništvu njegova supruga – županijsko!" objavljen na web stranici Slobodna Dalmacija od 16. veljače 2021. (list 398-401), članak „U vrijeme donošenja Prostornog plana Grada Splita 2005., supruga gradonačelnika Andre Krstulovića Opare nije bila vlasnik zemljišta na Prvoj vodi" objavljen na web stranici Slobodna Dalmacija od 10. travnja 2021. (list 398-401), pregledao Generalni urbanistički plan Splita (skica) (list 51), Prostorni plan uređenja Grada Splita – korištenje i namjena površina (Službeni glasnik Grada Splita, br. 31/05) (list 52), Prostorni plan uređenja Grada Splita – građevinska područja naselja (Službeni glasnik Grada Splita, br. 31/05) (list 53), Generalni urbanistički plan Splita Službeni glasnik Grada Splita, br. 1/06) (list 54), pregledao kartografski kronološki prikaz osnivanja građevinskih područja u Park šumi Marjan u odnosu na korištenje i namjenu k.č. 5264/2 u prostorno – planskoj dokumentaciji Grada Splita (list 189-198), Grafički elaborat kao sastavni dio Odluke o donošenju izmjena i dopune GUP-a Splita od 4. svibnja 1995. (list 265-266) te izveo dokaz gledanjem emisije "Nedjeljom u 2" od 26. veljače 2017. na prvom programu HRT u kojem sudjeluju novinar Aleksandar Stanković i gost Andro Krstulović Opara.

3.1. U dokazne svrhe je dalje, sud saslušao tužitelja Andru Krstulovića Oparu, zakonskog zastupnika tuženika Srđana Marinića, svjedoke Danielu Marasović Opara, Ivanu Bojić, Marijanu Bucat, Josipa Gojaka.

4. Tužitelj Andro Krstulović Opara, u iskazu navodi da to što je prethodilo podnošenju tužbe proizlazi iz 2005. dok još nije bio gradonačelnik Grada Splita. Tužbu da je podigao 2017. a gradonačelnik postao 16. lipnja 2017. Sve da je proizašlo iz jednog članka u kojemu je u bitnom navedeno da je 2005. pogodio svojoj obitelji kao gradski vijećnik prilikom donošenja GUP-a. U objavi od strane Društva "Marjan" da je stajalo da je kao vijećnik svjesno digao ruku za izmjenu tog plana kako bi pogodio obitelji njegove supruge i prenamijenio njihovu parcelu u građevnu. Napominje da se radi o novome GUP-u. U objavi Društva Marjan da je navedeno da je 2005. kao gradski vijećnik u Gradskom vijeću glasujući da donošenje novog GUP-a svjesno glasovao za prenamjenu parcele u vlasništvu njegove obitelji u građevnu. To da nije točno, time da mu je nanesena šteta kao osobi koja je prikazana kao koruptivna osoba. Navodi da cijeli život radi, da je časno i na korist zajednice radio svoj posao. Njegov posao gradonačelnika da je usmjeren ka borbi za pravdu i dokidanje svakog pogodovanja. Konstatacijom iz veljače 2017. godine u trenutku predizborne kampanje, kada su se natjecali za mjesto gradonačelnika, da je iznesena je optužba da je koruptivan, što mu je nanijelo veliku štetu i bol. Tome svjedoči i niz upita i natpisa, a i kasnijih tekstova kojima se mora opravdavati da nije načinio koruptivnu radnju. Kao političar da je svjestan da su političari podložni kritikama što prihvaća kao sastavni dio posla, ali to objavljeno na službenim stranicama Društva Marjan da nije kritika, nego optužba da je koruptivan. Napominje da je njegova supruga, smrću oca naslijedila 1/12 parcele od 1200 m², a da su ostali suvlasnici potomci drugih uglednih građana grada Splita od kojih su obojica dobitnici Grada Splita, doktor Tomislav Marasović i Jerko Marasović čestiti i časni ljudi čijom zaslugom je grad Split upisan u UNESCO listu. Takvoj obitelji nanijeti štetu optužujući je da bi pogodio da bi mogao graditi na Marjanu da je i njega i njih duboko pogodilo.

4.1. Dalje navodi da je ponudio Društvu Marjan izjavu da objavi na svojim internetskim stranicama u kojima ističu da im nije bila namjera insinuirati na njegove nečasne radnje s navodom: „Istovremeno se g. Krstulović Opari ispričavamo ukoliko

je navedeni tekst mogao na taj način protumačen." Tom izjavom, da su je prihvatili, odustao bi od tužbe, jer mu nije bila nakana, niti je sada, sporiti se sa jednostoljetnim društvom Marjan, kojemu je bio član od 80-tih godina kao i njegova pok. majka i djed. Kasnije, kad je postao gradonačelnik, da bi bio ponosan biti počasni predsjednik društva po statutu društva tuženika. Time dodatno pojašnjava motive tužbe. Zahtjev za 25.000,00 kn motiviran je na nadoknadu troška za postavljanje crkvenog zvona na marjanskoj crkvi Gospe od Betlehema, koje je u međuvremenu sa suprugom i postavio.

4.2. Nakon predmetne objave na službenim stranicama društva Marjan da je uslijedio niz neugodnih upita od strane medija na početku njegove kampanje, a u vrlo gledanoj emisiji Ace Stankovića "Nedjeljom u 2" kada se predstavio hrvatskoj javnosti kao kandidat, da je jedno od prvih pitanja bilo na aluziju da je pogodio obitelji svoje žene. Navodi da neće nabrajati cijeli niz tekstova i objava koje su u međuvremenu izlazile potaknute od društva tuženika, u kojem se opetovala neistina da je pogodio obitelji svoje supruge.

4.3. Nakon neuspjelog razgovora sa predsjednikom društva kojemu je ponudio izjavu kojom bi povukli optužbe na njegov račun da je pogodio obitelji svoje supruge glasujući za prenamjenu njihove parcele u građevnu, da je predsjednik nastavio sa izjednačavanjem tužiteljeve supruge i supruge bivšeg gradonačelnika Keruma koja u blizini ima parcelu, koja po planu ima pogodniju poziciju od ostalih parcela i na kojoj se uz određenu proceduru može graditi, dok se na okolnim parcelama i na parceli obitelji tužiteljeve supruge ne može graditi. Predsjednik društva, da je na nacionalnoj televiziji vodio novinara u opsežnoj reportaži pokazujući parcele supruge bivšeg gradonačelnika i parcelu obitelji tužiteljeve supruge, sugerirajući da je to sve jedno te isto. Osim navedenog, da je bio cijeli niz natpisa u Jutarnjem listu, Slobodnoj Dalmaciji u kojima se stalno opetovalo ono što je htio spriječiti na početku, a to je da nije koruptivan, da nije pogodio, da nije prenamijenio parcelu u građevnu. Kako bi izbjegli tužbu, da je nazvao, nakon objave na službenim stranicama, predsjednika društva i upozorio ga da navodi nisu korektni i istiniti te mu preporučio da ih povuče, a ukoliko to ne napravi, da će se morati zaštititi tužbom, što je i napravio.

4.4. Radi boljeg razumijevanja problematike navodi da se na području na tom dijelu Marjana i prethodno u GUP-u iz 1978. dopuštalo određenu gradnju čvrstih objekata, da je upravo GUP-om iz 2005. područje na kojem je parcela obitelji njegove supruge otpala iz tog režima te je upravo glasujući za takav GUP omogućena bolja zaštita tog prostora. Po Urbanim pravilima GUP-a 1.9 stoji da na tom području na kojemu je vlasništvo obitelji njegove supruge, moguće uređivanje puteva i staza, uređenje manjih platoa sa tuševima i montažnim svlačionicama, a da se na području supruge bivšeg gradonačelnika mogu graditi čvrsti objekti, jer to područje potpada pod Urbana pravila 2.4., a što se moglo graditi prije i na ostalim parcelama tako i na parceli obitelji njegove supruge. GUP iz 2005. da je dodatno zaštitio područje na kojemu je parcela obitelji njegove supruge, a ne kako je navedeno u objavi Društva Marjan da je svojim glasovanjem omogućio prenamjenu iste u građevnu.

4.5. Na pitanje punomoćnika tužitelja kako su se posljedice objave članka reflektirale na tužitelja osobno i na njegovu obitelj, isti odgovara da su mu ljudi postavljali, čak i članovi obitelji, kao i šira javnost na skupovima, društvenim mrežama, pitanja, čak i posprdnog tona, kada će početi graditi na parceli. Njegova supruga da je je vlasnik 1/12 dijela nekretnine cca 100 m², da niti želi, niti može

graditi, niti ona, niti bilo tko od njene obitelji, niti je to moguće, a svojim poslom u borbi i zaštiti, da je pokazao da niti jednim djelom nije omogućio bilo kakvu gradnju na Marjanu.

4.6. Na upit punomoćnika tuženika, gdje se u objavljenom tekstu spominje GUP, tužitelj citira navod koji nalazi u tužbi na str. 1. "u suprotnom ostaje...gradonačelnika? a u pogledu same riječi „GUP”. Na daljnje pitanje, da li se u tekstu isključivo spominje parcela njegove supruge ili u tekstu stoji prenamjena parcela na Prvoj vodi u građevno područje, među kojima je i parcela koja je tada bila u vlasništvu Oparine supruge, tužitelj odgovara da stoji, da je svjesno digao ruku za prenamjenu. Na pojašnjenje punomoćnika tuženika, da li se tekst odnosi isključivo na parcelu u vlasništvu obitelji tužiteljeve supruge ili se odnosi na dio označen kao Prva voda, tužitelj odgovara da u objavi stoji da je svjesno digao ruku za prenamjenu parcele koja je tada bila u vlasništvu moje supruge. Na daljnji upit gdje u objavljenom tekstu stoji riječ koruptivan, tužitelj odgovara da je dojam koji se stječe nakon objavljene izjave da je isti izazvao velike negativne reakcije na njegov račun, kako u medijima, tako i u javnosti čime je nanesena šteta i bol i njemu i obitelji njegove supruge, ukazujući na to da se bavio nečasnim i donosio nečasne radnje kako bi pogodovao njenoj obitelji

4.7. Na upit izjasniti se na okolnost navedenu u tužbi, da nekretnina njegove supruge nikada nije bila građevinska, kako prije, tako ni nakon 2005. tužitelj odgovara da se opet radi o igri riječi, da je poznato da po planskim dokumentacijama u građevinskom području mogu biti i parkovi i ceste i plaže pa se na njima ne može graditi, ali kada se napiše u objavi da je digao ruku u prenamjeni parcele u građevnu, da se onda jasno aludira da je napravio radnju koja je promijenila karakter parcele, pa ista iz negrađevne postala građevna. Da bude jasnije, plaža Kašuni i Kaštelet jesu u građevinskom području, ali te parcele nisu građevne, jer se na njima ne može graditi zgrada. Zato u planskoj dokumentaciji postoje urbana pravila koja jasno određuju što se i kako može uređivati na građevinskom području, je li se može graditi ili ne, Na području na kojemu je parcela njegove supruge, određeno je po Urbanim pravilima 1.9 da nije moguće graditi ništa osim tuševa i puteljaka. Na daljnji upit je li kao gradski vijećnik glasao za prostorni plan uređenja Grada Splita kojim su parcele na području Prve vode i ostalom dijelu Marjana ostale građevinsko područje 30. studenog 2005. tužitelj odgovara da se ne sjeća što je bilo točno toga dana, ali sigurno nije radio nikakvu radnju za koju je optužen.

4.8. Na upit punomoćnika tuženika u svezi lokacijske informacije za kat. čest. 5264/2 K.O. Split, da li je po istoj u građevinskom području kao i cijelo područje Prve vode, tužitelj odgovara da jeste i da je već to objasnio i prije, prilikom pozivanja na točku 1.9 Urbanih pravila što je navedeno u lokacijskoj informaciji.

4.9. Na daljnji upit, kako je odgovorio u emisiji „Nedjeljom u 2” voditelju Stankoviću, tužitelj navodi da se sada toga već ne sjeća, a da je do sudjelovanja

tužitelja u toj emisiji kod voditelja Stankovića došlo, jer je u to vrijeme bio kandidat za gradonačelnika drugog grada po veličini u Republici Hrvatskoj, da ga je Stanković sam pozvao da sudjeluje u emisiji. Navedeno pitanje Stankovića da je bilo posljedica kampanje protiv njega, a koje je započelo povodom za tužbu. Na upit da li mu je poznato tko je prvi objavio informaciju koju je kasnije objavio tuženik, navodi da je prvu informaciju vidio na službenoj stranici Društva Marjan do čijeg mišljenja je držao kao i mnogi drugi građani.

4.10. Na poseban upit suda tužitelju, da li je na toj internetskoj stranici bilo kakvih oznaka u povodu objavljenog teksta koji je predmet spora da se radi o prenijetom tekstu nekoga drugoga, tužitelj navodi da takvih oznaka nije bilo da bi se radilo o prenijetom tekstu koji je već netko ranije objavio.

4.11. Na upit za tuženika, smije li društvo Marjan izraziti sumnju u nepravilnost prilikom donošenja Prostorno-planske dokumentacije 2005. tužitelj odgovara da navedeno u njihovoj objavi nije izrečeno u tonu izražene sumnje, nego izravne štete što je nažalost, prouzročilo cijeli niz sličnih upita, tvrdnji u javnosti, u medijima sve do dana današnjeg.

5. Predsjednik i zakonski zastupnik Društva Marjan iskazuje da je predsjednik Društva od 2013. Društvo Marjan da ima facebook stranicu, a u pogledu predmetnog teksta da je objavljen na facebook stranici Društva koja je otvorena i svaki korisnik facebooka ima slobodan pristup toj stranici, može vidjeti što je objavljeno i može komentirati sve na toj stranici. Objavljeni tekst na facebook stranici je postavilo baš Društvo Marjan. Predmetna objava Društva Marjan da je uslijedila nakon objave članka naslova "Nek ih ih Prva voda nosi" koji je objavljen prethodno na portalu „Novosti“. Kada se objavljuje nešto na facebooku, a prenosi se vijest nekog drugog medija, tada se automatizmom prenošenja linka objavljuje fotografija naslov i par uvodnih riječi tog prenesenog članka. Objava tuženika da se preferira na objavu drugog članka "Nek ih Prva voda nosi". Sama objava ne odnosi se na generalni urbanistički plan kako se u tužbi navodi, odnosno nagađa "vjerojatno misli" na GUP kako se navodi te na 10. sjednicu Gradskog vijeća održanu 28. prosinca 2005. kad je donijeta odluka o donošenju GUP-a. Objava da se odnosi na donošenje Prostornog plana uređenja Grada Splita (PPUG) koji je donesen 30. studenog 2005. na 8. sjednici Gradskog vijeća. Bitno je razlikovati PPUG od GUP jer da PPUG-om nisu bila prethodno utvrđena građevinska područja. Pojašnjava da je PPUG plan šireg područja koji se uvijek donosi prije donošenja GUP-a i tim planom se utvrđuju građevinska područja, odnosno područje na koje će se neko naselje širiti i razvijati. U objavi se navodi područje Prve vode, a ne samo jedna parcela odnosno jedno zemljište. Cijelo područje Prve vode je tada nakon te sjednice uvršteno u građevinsko područje i tako je i danas. Javna rasprava za PPUG da je održana od 17. do 31. kolovoza 2005. i na njoj područje Prva voda, uključujući predmetno zemljište u suvlasništvu tužiteljeve supruge nije bilo unutar građevinskog područja, tako zainteresirana javnost nije niti mogla dati svoje primjedbe ili prijedloge jer

građevinsko područje tada nije bilo. To da se naknadno utvrdilo krajem 2010. kada je tadašnji gradonačelnik Željko Kerum pokrenuo postupak izdavanja dozvole za gradnju upravo na području Prva voda. Tek 2010. da je Društvu Marjan postalo jasno da je to područje unutar građevinskog područja. Nitko u Društvu Marjan da nije imao saznanja da je susjedno zemljište sa zapadnog dijela zemljišta firme Latebra d.o.o. u vlasništvu tada nevjenčane supruge Željka Keruma, Fani Horvat koji su 2008. g. kupili tri zemljišta na Prvoj vodi. Da je zapadno zemljište od tog kupljenog u suvlasništvu supruge današnjeg gradonačelnika Andre Krstulovića Opare, a tadašnjeg kandidata za gradonačelnika saznalo se tek nakon objave članka "Nek ih Prva voda nosi". Ono što je njih iznenadilo je to saznanje o tom vlasništvu jer prethodno 2016. on osobno i članica Društva su se u tri navrata našli sa tužiteljem ne bi li mu ukazali na stalnu opasnost od moguće gradnje sve dok postoje građevinska područja u Park šumi Marjan, pa tako i na predjelu Prva voda. U ta tri susreta nam ničim nije bilo dano do znanja da je supruga tužitelja u suvlasništvu zemljišta susjednog zemljišta firme Latebra, a nakon toga ih je još više iznenadila tvrdnja tužitelja u emisiji „Nedjeljom u 2” u kojoj kategorički tvrdi da predmetno zemljište nije unutar građevinskog područja. Notorna je neistina da predmetno zemljište nije unutar građevinskog područja što je tužitelj izjavio u emisiji, a kasnije prenijeli i drugi mediji. Da predmetno područje je u građevinskom području potvrđeno je i lokacijskom informacijom koju je tuženik dostavio kao dokaz. Navodi da ga iznenađuje da netko tko je obnašao dužnost višeg savjetnika konzervatora za nepokretna kulturna dobra i kojemu u opisu poslova stoji da izrađuje urbanističko konzervatorske uvjete za izgradnju ne zna razliku između PPUG i GUP.

5.1. Naglašava detalj da je u razdoblju između javne rasprave i donošenja PPUG-a točnije 27. listopada 2005. vlasništvo predmetnog zemljišta označenog kao čest. zem. 7399/312 promijenilo vlasničku strukturu na način da je dotadašnje društveno vlasništvo postalo privatno vlasništvo obitelji tužiteljeve supruge.

5.2. Nakon završetka javne rasprave 31. kolovoza 2005. pa do 30. studenog 2005. kada je usvojen PPUG osim što je došlo do prenamjene iz negrađevinskog u građevinsko područje došlo je i do promjene vlasništva. Navodi da je vidljivo iz objave da nigdje tužitelj nije optužen za koruptivne radnje, već je izražena sumnja u svjesno podizanje ruke prilikom izglasavanja PPUG-a, a da su imali sumnju ili kakva saznanja o koruptivnom djelovanju, da bi sigurno podnijeli kaznenu prijavu, pa da su u ovom slučaju mišljenja da je više u pitanju sukob interesa.

5.3. Na prikazivanje izlista sa facebook stranice društva Marjan (list 9 spisa) sa datumom 20. veljače 2017. zz tuženika potvrđuje izvornost istoga. Na upit suda zz tuženika u pogledu komentara na facebook stranici tuženika nakon objave predmetnog teksta, sjeća li se je li u komentarima bilo kakvog pozivanja na koruptivne radnje tužitelja, isti odgovara da se takvog čega ne sjeća da je bilo.

5.4. Na upit punomoćnika tuženika, tuženiku, da je u svojoj objavi navodio izmjene GUP-a kako je to navedeno u tužbi i kako je to tužitelj tvrdio prilikom davanja

iskaza da autor teksta vjerojatno misli na odluku 10. sjednice Gradskog vijeća od 28. prosinca 2005. na kojoj je Gradsko vijeće Grada Splita jednoglasno donijelo odluku o donošenju GUP-a Grada Splita, zz tuženika odgovara da u objavi nigdje nije naveden GUP, već se podrazumijeva da se građevinska područja utvrđuju PPUG-om, a u objavi se referira na građevinska područja i poziva tužitelj da nešto napravi po pitanju isključenja građevinskih područja iz PŠ Marjan. Na daljnji upit, je li se sporna objava odnosila na prenamjenu samo jedne parcele na Prvoj vodi ili na cijelo područje Prva voda, zz tuženika odgovara kako je vidljivo iz dokaza kojeg je tužitelj priložio odnosi se na područje Prva voda na kojemu je i predmetno zemljište u suvlasništvu tužiteljeve supruge. Na upit, je li predmetno zemljište i cijelo područje bilo tijekom javne rasprave i javnog uvida unutar građevinskog područja, zz tuženik odgovara da to nije pitanje za urbaniste, jer javna rasprava služi za uvid zainteresiranoj javnosti, da je dovoljno imati zdrav razum i razlikovati boje za vidjeti da li je neko zemljište unutar ili izvan građevinskog područja. Tijekom javne rasprave i javnog uvida cijelo područje pa i predmetno zemljište nije bilo unutar građevinskog područja što je vidljivo iz priloženih dokaza. Na daljnji upit, kako i kad ste saznali da je predmetno zemljište u građevinskom području, zz tuženika odgovara da su za predmetno zemljište u suvlasništvu tužiteljeve supruge saznali nakon objave članka "Nek ih Prva voda nosi." Na daljnji upit oko iskazivanja da je u tri navrata prije izbora za gradonačelnika razgovarao sa tužiteljem o ukidanju građevinskih područja u Park šumi Marjan, precizirati tko je bio prisutan tim razgovorima i dodatni upit suda, jesu li ta tri navrata bila prije objave na facebook stranici, zz tuženika navodi da je već prije rekao da je to bilo 2016. i u svom podnesku je naveo točan datum, a na jednom od tih razgovora da je i bila Duška Boban. Na daljnji upit, je li nakon donošenja prostornog plana i uređenja došlo do promjena u vlasničkoj strukturi nekih parcela na Prvoj vodi, zz tuženika odgovara da došlo je i to na način da je 2008. g. tri susjedne parcele sa istočne strane predmetnog zemljišta kupila tvrtka Latebra d.o.o. tada u vlasništvu nevjenčane supruge Željka Keruma, misli za iznos za 1.100,000,00 EUR-a kao i vlasništvo predmetnog zemljišta kako je naveo.

5.5. Na upit punomoćnika tužitelja da tuženik kratko precizira je li se događaj 2005. koji je predmet članka odnosi na donošenje PPUG-a, tuženik odgovara na PPUG. Na daljnji upit tuženiku pojasniti je li 2005. predmetna nekretnina bila društveno vlasništvo, obzirom da je rekao kako je naknadno došlo do promjene vlasništva, zz tuženika odgovara kako je vidljivo da je do 27. listopada 2005. predmetna nekretnina je bila u društvenom vlasništvu, a od 27. listopada prelazi u privatno vlasništvo. Na upit, je li mu poznato tko je za vrijeme društvenog vlasništva na predmetnoj nekretnini bio upisan na C listu kao korisnik, zz tuženika odgovara da zna, jer je bilo društveno vlasništvo sa pravom korištenja obitelji Marasović. Na daljnji upit, je li poznato temeljem čega su se iz obitelji Marasović upisali kao vlasnici te nekretnine u B listu, zz tuženika odgovara da mu je poznato, temeljem članka 361 i 365. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Na daljnji upit može li precizirati barem godinu kada je imao sastanak sa tužiteljem, odgovara 2016. a točni datumi su navedeni u podnesku tuženika. Na upit je li mu tužitelj davao neke druge informacije o svojoj i imovini svoje supruge na tom sastanku, zz tuženika odgovara sa „ne.” Na upit da li je upoznat sa Urbanističkim planovima Grada Splita, zz tuženika odgovara da je upoznat, a na daljnji upit kako se prema urbanističkim pravilima u kojoj zoni i kako označava predmetna čestica, zz tuženika odgovara da misli da jeste, ali ono što se odnosi na Park šumu Marjan. Na daljnji upit, obzirom da je tuženik naveo kako se

građevinska područja prepoznaju već po samoj boji, je li mu poznato postoje li razlike između predmetne čestice kat. oznake 5264/2 u suvlasništvu tužiteljeve supruge i tri istočne čestice o kojima je ranije iskazivao, a koje su navodno u vlasništvu supruge bivšeg gradonačelnika, zz tuženika odgovara da mu je poznato, ali kad se govori o urbanim pravilima, da se govori o GUP-u, a građevinska područja da se utvrđuju PPUG-om te da postoji razlika kako je označena predmetna nekretnina i ove druge nekretnine. Na daljnji upit, da li mu je poznato kolike je površine predmetna čestica u suvlasništvu obitelji tužiteljeve supruge, zz tuženika odgovara da je u trenutku donošenja PPUG-a površina bila 1800 m², a danas je došlo do parcelacije, ali je i dalje vlasništvo isto, s tim da će oko 600m² otpasti kao pomorsko dobro.

Na upit da li mu je poznato kako je supruga tužitelja stekla to vlasništvo, zz tuženika odgovara da misli nasljedstvom iza smrti oca, a na daljnji upit koliko suvlasništva ima tužiteljeva supruga odgovara da misli 1/12 dijela.

5.6. Na daljnji upit da tuženik pojasni navode iz članka iz kojih razloga poziva DORH da ispita zakonitost planiranja građevinskih područja u Park šumi Marjan i moguća pogodovanja privatnim vlasnicima, zz tuženika odgovara da je 2008. došlo do kupoprodajnog ugovora između tvrtke Latebra i 10 suvlasnika koji su u srodstvu, koliko mu poznato da se zovu Marasović, ne zna da li su bliži ili daljnji srodnici tužiteljeve supruge, da je sasvim izvjesno da te parcele nisu bile u građevinskom području, da ne bi došlo i do te kupoprodaje. Na upit može li se očitovati obzirom na važeće prostorne planove, koja nekretnina bi bila vrijednija je li predmetna ili ova koje su prodane, zz tuženika odgovara da nije u građevinskom području, da onda ne bi sada o tome razgovarali. U trenutku nakon završetka javne rasprave da su bile su jednake vrijednosti, a nakon donošenja GUP-a i PPUG-a da su susjedne postale vrijednije. Na daljnji upit je li i nakon tužbe medijima iskazivao o predmetnim nekretninama i javno iznosio tvrdnje kako se radi o zemljištima sadašnjeg i prethodnog gradonačelnika, odnosno njihovih suprug, koje su prenamijenjene u građevinsko zemljište, zz tuženika odgovara da u jednom navratu, ali je prethodnu vijest objavila Slobodna Dalmacija u članku Sandija Vidulića kada se otkrilo da postoje još dva zemljišta unutar Park šume u suvlasništvu tužiteljeve supruge. U jednom navratu, misli da je RTL tražio da pokaže gdje su te parcele. Na upit, nakon članka, jesu li se ljudi interesirali kod zz tuženika o tom problemu, zz tuženika odgovara da misli da su ga više novinari pitali, a ostalo se ne sjeća.

5.7. Na upit tužitelja osobno, zašto je inzistirao i dalje na držanju objave nakon njegovog inzistiranja, molbe i objašnjenja da je ista neistinita, zz tuženika odgovara da apsolutno ništa u predmetnoj objavi nije neistinito. Na daljnji upit tužitelja, a obzirom na navode u tekstu pozvati DORH, ispitati zakonitost radi mogućih pogodovanja te dalje da je svjesno digao ruku u Gradskom vijeću za prenamjenu parcela (u vlasništvu obitelji tužiteljeve supruge), na osnovu čega temelji da je dizanjem ruke pogodio privatnim vlasnicima i da to objasni, zz tuženika odgovara jednostavno temeljem toga što na javnoj raspravi predmetno područje nije bilo u građevinskom području, a nakon donošenja PPUG –a i GUP-a je cijelo u građevinskom području. Na daljnji upit da li i dalje smatra da je podizanjem ruku i nakon što je jednoglasno prihvaćen plan pogodio privatnim vlasnicima, isti navodi da je pogodio obitelji svoje supruge, a više misli da je u pitanju sukob interesa

nego kazneno djelo pogodovanja. Na upit zbog čega u objavi koja je razlog tužbe stoji da poziva DORH da ispita moguća pogodovanja privatnim vlasnicima, zz tuženika odgovara da svatko ima pravo sumnjati i podnijeti kaznenu prijavu, da nisu podnijeli kaznenu prijavu, a da smo smatrali da ima elemenata za podizanje kaznene prijave da bi podnijeli kaznenu prijavu te da imaju pravo pozvati DORH da ispita. Na daljnji upit tužitelja tuženiku da li i sada smatra da je pogodovao obitelji svoje supruge, zz tuženika odgovara da ne smatra da se pogodovalo obitelji tužiteljeve supruge i to je njegovo mišljenje. Na upit tužitelja zašto je prije godinu i pol odbio mirno rješenje spora objavom izjave u kojem je trebao reći da tužitelj nije pogodovao, zz tuženika odgovara zato jer su u toj izjavi bile iznesene neistine, s tim da je cijelom Upravnom odboru Društva izjava prezentirana i složio se da se ne prihvati ta izjava. Na daljnji upit punomoćnika tužitelja je li dostavljao e-mailom pitanja novinaru Stankoviću, zz tuženika odgovara da nije dostavljao pitanja.

6. Svjedokinja Danijela Marasović Krstulović, supruga tuženika, iskazuje da je za predmetni članak doznala iz emisije Nedjeljom u 2" u kojoj je njen suprug sudjelovao kao gost. Na facebook stranici društva Marjan je pročitala predmetni članak nakon propitkivanja njenih kolega koji su pročitali članak, a da ona osobno nema facebook stranicu. Nakon toga da je doživjela niz propitkivanja, zadirkivanja, stavljalo ju se u vezu sa obitelji Kerum, konkretno sa Fani Kerum i prozivalo bespravnim graditeljem. Neugodna pitanja da su se proširila i na njihovu djecu, da kćer, studentica, ima svoju facebook stranicu pa se to proširilo i prema njoj tako da je osjećala nelagodu kao i svjedokinja. Posebno napominje da je to bilo 2017. kada se natjecala za čelno mjesto predstojnika Klinike za unutarnje bolesti i utjecalo za vrijeme kandidiranja, te je bila izložena neugodnim pitanjima da li je bilo kakvih pogodovanja i namještanja u korist njene obitelji. Takvim neugodama da su bili su izloženi i članovi njene obitelji kao suvlasnici predmetne nekretnine. Dalje iskazuje da sam je suvlasnički dio naslijedila 2010. iza smrti oca, da je za tu nekretninu saznala tek u rješenju o nasljeđivanju. Napominje da je tu suvlasnik u dijelu od 1/12 od 1200 m², s tim da je 600 m² već ranije izdvojeno za pomorsko dobro. Posljedice da se nastavljaju iza svakog održanog ročišta u predmetu, kada g. Marinić poziva novinare i tako , pa tako iza zadnjeg ročišta kada je g. Marinić rekao novinarima u smislu da njen suprug nije trebao ni da podnese tužbu, jer da nekretnina ionako županijska. Posljedice i dalje traju u vidu neugodnosti, stalnog prozivanja još uvijek, vezano uz članak i insinuacije da je netko nekome pogodovao. Naročito da ga je uznemirila emisija na jednoj od nacionalnih televizija u kojoj je g. Marinić šetao Marjanom i snimao parcele i tako navodio: „ovo je Oparina, ovo je Kerumova”, sve dovodeći u isti kontekst. Emisija da je bila u zadnju godinu dana, a ne znam kada je snimljena.

6.1. Na upit suda dali je od trenutka kada je saznala za predmetni članak ona, suprug ili djeca uslijed tog saznanja zatražili kakvu liječničku pomoć, odgovara da osobno nije zatražila liječničku pomoć, da je u razgovoru sa kćeri koja se nalazila u Zagrebu ova bila vidno uznemirena, a to je bilo i kod supruge.

6.2. Na upite punomoćnika tužitelja, svjedokinja iskazuje da je zaposlenica sam u KBC Split, predstojnica Klinike za unutarnje bolesti i docent na Medicinskom fakultetu u Splitu, da ima troje djece u dobi od 15,24 i 10 godina.

6.3. Na poseban upit tužitelja svjedokinji, a kada joj je rekao da je tuženiku ponudio izjavu kojim se tuženik povlači od izjave objavljene na facebook stranici tuženika, a što bi bio uvjet za povlačenje tužbe kako je ona reagirala, svjedokinja navodi da je reagirala pozitivno, jer joj nije bio cilj nikakva financijska korist, već samo da se spere ljaga sa njih, a da bi oni pogodovali. Ono što je traženo u iznosu od 25,000.00 kn. je minimalan iznos, a koliko je koštala dobava zvona za crkvicu na Marjanu.

6.4. Na upit punomoćnika tuženika, vezano za uznemirenost koju je opisala, je li tko od njene rodbine (ona, stričevi, djeca, i dr.) koje je spomenula pokrenuo bilo kakav postupak, uključujući postupak radi naknade štete, svjedokinja odgovara da nitko od navedenih nije pokrenuo takav postupak, znajući da je ovaj postupak pokrenuo njen suprug i očekujući da će oni isto biti zadovoljeni time. Na upit istoga, da li se njene primjedbe odnose na objavu društva Marjan na facebook stranici tog društva ili vezano za emisiju „Nedjeljom u 2” te u čemu se njene primjedbe sastoje vezano za konkretni tekst, odnosno intervju i što je tu netočno, svjedokinja odgovara da se odnose najviše na objavu na facebook stranici tuženika, zato što je to splitska stranica koja se najviše gleda i čita ovdje i čitaju ljudi koji su sa njom najviše u doticaju, poslovni kolege i prijatelji i koji su je za to najviše pitali. Konkretno na objavu na facebook stranici tuženika da sve proizlazi dalje od te objave, dakle i emisija, na koncu i predmetni postupak. Uo u odnosu na objavu da u tom članku piše da je njen suprug digao ruku da predmetna čestica zemlje kojoj je ja suvlasnica postaje građevna građevna i poziva DORH da ispita da li je suprug time pogodio njen obitelji. Na daljnji upit svjedokinji, gdje stoji taj navod u predmetnoj objavi, svjedokinja čita objavu društva Marjan na listu 9 spisa koja započinje sa tekstom " I ovog puta smo...i završava ...dorastao odgovornoj ulozi gradonačelnika?" Na daljnji upit svjedokinji, da li je ista navela da ista parcela nikada nije postala građevna, odgovara sa "da". Na daljnje pitanje, je li joj poznato kako je njen suprug kao gradski vijećnik 30. studenog 2005. na gradskom vijeću glasao za PPUGP kojim su parcele na području Prve vode i ostalom dijelu postale građevno područje, svjedokinja odgovara da joj to nije poznato. Na pitanje je li joj poznato što je tužitelj, na pitanje u emisiji „Nedjeljom u 2” odgovorio, da li je podigao ruku 30. studenog 2005. na gradskog vijeću prilikom glasanja kojim su parcele na području parcele na području prve vode uključujući i suvlasništvo obitelji Marasović i u ostalom dijelu Marjana postalo građevno područje, navodi da joj to nije poznato, a da je postavio takvo pitanje da bi ponovno pogledala emisiju. Na upit pojasniti oko neugodnosti za koje je kazala da je imala gdje, kada i od koga, svjedokinja odgovara da je prva neugodnost na kolegiju klinike, dakle, na radnom mjestu, nakon što se to počelo pojavljivati u medijima u tom tjednu i na nekim neformalnim sastancima na poslu, a kasnije, nakon bilo kakvog ponavljanja tog članka u medijima ili istupa g. Marinića bi se to sve ponavljalo i na poslu i na fakultetu i u razgovoru sa dekanom fakulteta.

6.5. Na pitanje suda svjedokinji, može li odgovoriti što je neistinito u objavi, svjedokinja odgovara da je netočno to, da je odlukom za koju je njen suprug digao ruku predmetna čestica postala građevna.

6.6. Na upit punomoćnika tužitelja svjedokinji, je li joj poznato da je područje Prve vode postalo Županijsko vlasništvo, ista je odgovorila da joj nije poznato.

7. Svjedokinja Ivana Bojić, iskazuje da je sudjelovala kao urbanistički planer u donošenju GUP-a Split koji je još obuhvaćao prostor Solina, Kaštela, dijela Klisa i Podstrane iz 1978., a sudjelovala i u donošenju GUP-a iz 2005. u svojstvu pročelnika Odjela za prostorno planiranje grada Splita, jer je raniji GUP bio zastario sa nizom izmjena propisa iz 1978. da je inicirala donošenje novog GUP-a. U bitnome opisuje postupak donošenja PPUG i GUP-a navodeći da je prostorni plan išao korak ispred GUP-a i dva puta bio na javnom uvidu 2003. i 2005. jer je plan rađen po zakonu iz 1980., navodeći da je 2004. donijeta Uredba o zaštiti obalnog područja mora. Prema toj uredbi da su definirani su posebni uvjeti o građenju u zaštitnom području mora radi čega je bilo potrebno u odnosu na plansko rješenje koje je bilo 2003. na javnom uvidu, u prostornom planu u odnosu na namjenu plaža, definirati koji dio plaža ulazi u građevinsko područje, a koji ne. Građevinsko područje uređene plaže na Prvoj vodi da je GUP podijelio na dva dijela. Na istočnom dijelu građevinskog područja prema GUP-u dozvoljena gradnja građevina u funkciji plaže, a za predmetnu česticu da je određeno što je tu moguće graditi; čuvanje postojećih obilježja terena i vegetacije, uređenje pješačkih puteva i staza, uređenje manjih platoa s tuševima i montažnim svlačionicama. Navodi da to jest građevinsko područje ali u njemu nema gradnje građevina.

7.1. Na upit suda svjedokinja navodi da nije tu moguće izgraditi kakvu zgradu ili sl. nego samo što je određeno u korist te plaže, nego npr. montažne svlačionice, platnene, plastične, ali gradnja čvrstog objekta ne.

7.2. Na upit punomoćnika, da li je moguće nešto više graditi i da li su postrožena pravila na raniji GUP, svjedokinja odgovara da je sad postroženo. Postroženo je za cijelo područje Marjana i u prostornom i generalnom, a generalni plan je detaljna obrada prostornog plana. Ističe da je prema prostornom planu bivše općine Split predmetno područje bilo definirano kao "rekreacija". GUP koji je vrijedio do donošenja novog 2005. je cijelu sjevernu stranu definirao kao zonu kupališta i definirano je da je moguća izgradnja objekata određene veličine, ali nije definirano što je to, a to je uvjetovano precizno GUP-om 2005. Prostornim planom da nisu proširivana građevinska područja na Marjanu, a da je dokaz presuda Visokog upravnog suda RH presuda USOZ-91/17-6 od 21. prosinca 2017.

7.3. Na upit zz tuženika, da li se sporna nekretnina koja je sada u suvlasništvu supruge tužitelja nalazi unutar građevinskog područja, svjedokinja odgovara da se predmetna parcela nalazi unutar građevinskog područja namjena plaže.

8. Svjedokinja Mariana Bucat u iskazu navodi da je g. Stankoviću poslala upit za g. Oparu kao pitanje istome u emisiji "Nedjeljom u 2" u kojoj je g. Opara bio gost. U emisiji koju je gledala. g. Stanković je postavio pitanje oko parcele koja se nalaze u građevinskom području naselja, a koja je u suvlasništvu njegove supruge. Opisuje svoje stručne reference navodeći da je sudska vještakinja za arhitekturu i procjenu nekretnina, da je 2011. bila mentor na radionici „Marjan” koju je organiziralo Društvo arhitekata Split i Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije u svojstvu mentora studentima, a u vrijeme kada je bila emisija, da je radila na znanstvenom članku koji se zove „Linije konflikta - slučaj grada Splita” te u dijelu toga članka piše o fenomenu razgraničenja između zaštićenoga i nezaštićenoga u području Marjana, sve o prostornom planu. To da je za nju tada profesionalno bilo aktivno. Iznosi svoje mišljenje u smislu da Park šuma Marjan teoretski nije spojiva sa građevinskim područjem, ali da je trenutna situacija da građevinska područja postoje unutar granica Park šume Marjan i to ne samo koja su ranije izgrađena, neka i legalno, nego i neka koja kao kulturu korištenja imaju upisanu šumu i naravi su šuma. Navodi za područje Prve vode kao građevno područje i spojivost sa Park šumom Marjan, da je u prvi mah čudno, ali to postoji, da bi unutar zaštićenog Park šume Marjan sve trebalo biti park šuma, a ne građevinsko područje.

8.1. Na upit svjedokinji kao stručnoj osobi oko urbanističkog plana iz 2005., što je po urbanim pravilima 1.9 moguće graditi, odgovara da ona ne problematizira što je po urbanim pravilima moguće graditi, već činjenicu da je nešto što je šuma unutar građevinskog područja. Na upit što se može graditi po urbanim pravilima 1.9. odgovara da se po mogućnostima koje GUP daje dok god je plan višeg reda, dakle, PPUG takav kakav jest, da predviđa građevinsko područje unutar park šume Marjan, da joj je to poznato ali da joj to nije bitno, a da ne može odgovoriti precizno. Na upit da li je GUP 2005. suzio mogućnost građenja na Marjanu u odnosu na prethodni GUP, odgovara da je problem što je PPUG proglasio isto građevinskim područjem, da ne zna kakva su bila građevinska područja na toj lokaciji, znamo samo kakve su bile namjene, a prema GUP-u, a ne prema PPUG-u, ona da nije ispitivala o namjeni nego o tome radi li se o parceli u građevinskom području.

9. Svjedok Josip Gojak iskazuje da je u izbornoj kampanji 2017. imao svojstvo voditelja odjela kampanje tužitelja i bio zadužen za društvene mreže, medije i digitalne komunikacije. Sjeća se da je u vrijeme kampanje na facebook stranici društva Marjan objavljen tekst iz kojeg bi se vjerovalo da je tužitelj pogodio sebi prenamjenom građevinskog zemljišta na Marjanu. Nakon te objave, svjedok je uvidio da je na društvenim mrežama povećan broj negativnih komentara za tužitelja, otprilike u smislu da je lopov, da krade i sl. Komentari da su bili objavljeni javno, ali i u privatnim porukama, javni komentari da su odmah bili brisani jer su doista bili ružni. Na upit suda da li je nakon toga bila neka reakcija tužitelja, odgovara da se toga ne može sjetiti, da je u njegovoj nadležnosti bilo samo praćenje poruka i objava. Svjedokovo mišljenje je, da je njima, stožeru i kandidatu, objavom Društva Marjan načinjena politička šteta.

9.1. Na upite punomoćnika tužitelja svjedoku, isti odgovara da je sa tužiteljem bio u svakodnevnom kontaktu, a u povremenom kontaktu sa njegovom suprugom, vidio je da su oni bili pogođeni objavom tog članka, a i uvidio je da to nije bilo istinito po njegovom sudu. Svjedoku u njegovom svojstvu, da su njegovi prijatelji postavljali pitanja, čak i povjerovali članku. Na upit istoga kako svjedoku u svojstvu voditelja kampanje, u kojem smislu na njega utječe prva rečenica u tekstu " i ovog puta smo iskoristili priliku da u medijima pozovemo DORH da ispita zakonitost ..." svjedok je mišljenja da čim netko označi DORH, da netko želi povezati tu osobu sa određenim možebitnim kriminalnim radnjama.

9.2. Na prikazivanje predmetne objave tuženika, i upit punomoćnika tuženika da pokaže što je neistinito u tekstu i da objasni insinuciju i iz kojeg dijela teksta bi isto proizlazilo, svjedok odgovara da što se tiče istinitosti i neistinitosti on ne može dati odgovor, a što se tiče insinuacije, da je predmetna objava izazvala reakcije većeg broja ljudi koje su u većoj mjeri bile negativne. Na upit gdje je insinucija u tekstu svjedoka pokazuje dio koji je na listu 9 označen: " svjesno digao ruku u gradskom vijeću...ne možemo prihvatiti neznanje kao opravdanje", a da on nije nadležan o tome odlučiti što je istinito a što neistinito.

10. Čitanjem ispisa sa facebook stranice Društva Marjan od 20. veljače 2017. (list 9-10 spisa), proizlazi da je postavljen tekst Društva Marjan sadržaja citiranog pod 1.1. obrazloženja, ispod kojeg teksta se nalazi fotografija tužitelja ,naslov „Nek ih Prva voda nosi” sa tekstom „Usvajanjem izmjena Prostornog plana i ukidanjem obaveze izrade PPPPO-a na Marjanu bi se omogućila izgradnja koju su građani bili spriječili, a od toga bi mogla profitirati dvojica kandidata za gradonačelnika Splita” te oznaka PORTALNOVOSTI.COM. kao poveznica na taj portal.

11. Na temelju dokaznog postupka, a cijeneći zasebno izvedene dokaze te ih dovodeći u međusobnu svezu, sve sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje; ZPP), sud smatra da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

12. Predmet spora je zahtjev tužitelja za pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete i popravlanje neimovinske štete objavom presude, zbog povrede prava osobnosti uslijed objave tuženika sa neistinitim sadržajem na facebook stranici tuženika, isplatom iznosa od 25.000,00 kn i objavom presude na facebook stranici tuženika.

13. Kao nesporno sud utvrđuje:

- da je tuženik 20. veljače 2017. na svojoj facebook stranici objavio tekst sadržaja opisanog u točki 1.1. obrazloženja presude, sa poveznice na tekst naslova „Nek ih Prva voda nosi” objavljen na web stranici PORTALNOVOSTI.COM.

- da je tužitelj u vrijeme tuženikove objave imao svojstvo kandidata Hrvatske demokratske zajednice na izborima za gradonačelnika grada Splita i zastupnika u Saboru RH,
- da je tužitelj kao gradski vijećnik grada Splita sudjelovao u donošenju Prostornog plana uređenja Grada Splita, objavljenog u Službenom glasniku Grada Splita broj 31/05 te donošenju Generalnog urbanističkog plana Grada Splita,
- da je u vrijeme objave, supruga tužitelja u zemljišnim knjigama upisana kao suvlasnica za 1/12 dijela nekretnine označene kao čest.zem. 7399/312 K.O. Split.

14. Spornim se ukazuje pasivna legitimacija i osnovanost tužbenog zahtjeva.

15. U pogledu tuženikovog prigovora promašene pasivne legitimacije, isti se otklanja kao neosnovan, naprijed utvrđenim i opisanim predmetom spora.

16. U pogledu tuženikovog navoda da se na predmet spora primjenjuju odredbe Zakona o medijima, pa da tužitelj ne bi postupio po odredbama tog zakona, slijedom čega predlaže odbaciti tužbu, sud ne prihvaća navedeno kao osnovano. Odredbom čl. 2. Zakona o Medijima („Narodne novine” broj 59/04, 84/11, 81/13) je između ostaloga propisano da Mediji nisu knjige, udžbenici, bilteni, katalogi ili drugi nositelji objavljivanja informacija koji su namijenjeni isključivo oglašavanju, poslovnoj komunikaciji, radu trgovačkih društava, zavoda i ustanova, udruga, političkih stranaka, vjerskih i ostalih organizacija. Predmetna objava tuženika na facebook stranici je u okviru ciljeva i rada tuženika kao udruge čime nisu ostvareni uvjeti propisani čl. 1. Zakona o medijima za primjenu tog zakona.

17. Tijekom postupka je tuženik istaknuo da je nekretnina opisana u predmetnoj objavi u vlasništvu Županije splitsko-dalmatinske, pa stoga predlaže obustaviti postupak.

17.1. Sud i taj prijedlog smatra neosnovanim, upućujući na predmet spora po odredbama Zakona o obveznim odnosima u vidu naknade štete zbog povrede prava osobnosti, na koji predmet spora ne utječe, u smislu postupovnih smetnji za vođenje postupka tko bi bio vlasnik nekretnine koja se u objavi spominje.

17.2. S tim u svezi, spisu prileži dopis Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj R-DO-386/2013 od 21. studenog 2017. upućen Gradu Splitu, Službi za imovinskopravne poslove, izgradnju i geodeziju (list 299-300), kao zahtjev za izdavanje tabularne izjave radi uknjižbe prava vlasništva Republike Hrvatske na šumi i zemljištu u obuhvatu Park šume Marjan te dalje prileži i dopis Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj M-DO-2/2020-7 od 30. lipnja upućen Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu u predmetu vlasničkog statusa zajedničkih dijelova prirode. (list 384-385) da je za vlasnički status nekretnina unutar park šuma čl. 40. Zakona o zaštiti prirode što znači da su vlasnici park šuma županije. Premda opisano nije od kakvog utjecaja na odlučivanje u ovom postupku, uzimajući u obzir da je pitanje o vlasništvu županije na nekretnini koja se spominje u objavi tuženika postavljeno

suvlasnici te nekretnine, tuženiku se daje na znanje da mišljenje Državnog odvjetništva ne predstavlja pravni temelj stjecanja vlasništva propisan odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine” broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14).

18. Odlučivanje o predmetu spora podliježe primjeni odredaba Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO).

19. Odredbom čl. 19. st. 1. ZOO-a je propisano da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom.

19.1. Odredbom čl. 19. st. 2. ZOO-a je propisano da se pod pravima osobnosti u smislu toga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

19.2. Odredbom čl. 1046. ZOO-a je propisano da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

19.3. Odredbom čl. 1099. ZOO-a je propisano da u slučaju povrede prava osobnosti oštećenik može zahtijevati, na trošak štetnika, objavljivanje presude, odnosno ispravka, povlačenje izjave kojom je povreda učinjena, ili što drugo čime se može ostvariti svrha koja se postiže pravičnom novčanom naknadom.

19.4. Odredbom čl. 1100. st. 1. ZOO-a je propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

19.5. Odredbom čl. 1100. st. 2. ZOO-a je propisano da će pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

20. Sloboda mišljenja i izražavanja misli u Republici Hrvatskoj zajamčena je odredbom čl. 38. st. 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine” broj: 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10, 5/14, dalje: Ustav) s tim da sloboda izražavanja misli obuhvaća osobito, između ostalog, slobodu govora i javnog nastupa.

21. Pravo na slobodu izražavanja zajamčeno je i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljenih sloboda („Narodne novine – Međunarodni ugovori” broj: 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, dalje: Konvencija) koja u čl. 10. st. 1. propisuje da svatko ima pravo na slobodu izražavanja te da to pravo obuhvaća

slobodu mišljenja i slobodu primanja i širenja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice. Naglasiti je ta sloboda nije apsolutna, jer Ustav odredbom čl. 35. svakom građaninu jamči štovanje i pravnu zaštitu njegovog osobnog i obiteljskog života, dostojanstva ugleda i časti.

22. Za odlučivanje je bitno svojstvo tužitelja u vrijeme predmetne objave tuženika, koje predstavlja tuženika kao političara i javnu osobu.

22.1. Naglasiti je da javne osobe, dakle i političari, podliježu višem stupnju kritike, prema kojima se može primijeniti polemički, kritički, provokacijom, ali nije dopušteno iznositi neistine ili klevete. Sloboda izražavanja je ipak, ograničena zaštitom ugleda ili prava drugih.

22.2. Dakle, tužitelj kao političar u konkretnom slučaju saborski zastupnik, kandidat za gradonačelnika grada Splita, prethodno i gradski vijećnik gradski vijećnik mora biti spreman na kritiku povezano uz obnašanje kakve javne dužnosti, a sadržaj tuženikove objave upućuje na obnašanje dužnosti gradskog vijećnika Grada Split.

23. Ponoviti je da sud odlučuje o sadržaju objave tuženika sa citatom u točki 1.1. obrazloženja.

23.1. Sadržaj članka naslova „Nek ih Prva voda nosi” nije predmet raspravljanja. Iako je na facebook stranici tuženika postavljena poveznica na taj članak te predmetna objava upućuje na članaka, uzimajući u obzir da isti nije u cijelosti prenijet na facebook stranici tuženika, zbog čega se ne može raspravljati o istinitosti navoda u tom članku, niti bi tuženik bio odgovoran za sadržaj tog članka.

23.2. Spornim se ukazuje dio objave tuženika sadržaja: „U suprotnom ostaje neizbrisiva sumnja kako je gradski vijećnik i stručnjak-konzervator, Andro Krstulović Opara, 2005. svjesno digao ruku u Gradskom vijeću za prenamjenu parcela na Prvoj vodi u građevno područje, među kojima je i parcela koja je tad bila u vlasništvu obitelji Oparine supruge, a koja je samu parcelu u međuvremenu dijelom i naslijedila. Ne možemo prihvatiti neznanje kao opravdanje...”

24. Tijekom postupka nije utvrđeno u pogledu navoda „...svjesno digao ruku u Gradskom vijeću za prenamjenu...”, odnosi li se navod na postupak donošenja Prostornog plana uređenja kako navodi tuženik ili na donošenje Generalnog urbanističkog plana kako to navodi tužitelj.

25. Suvlasništvo nekretnine označene kao čest.zem.7399/312 K.O. Split, supruga tužitelja Daniela Marasović Krstulović je stekla 2011 na temelju nasljeđivanja. . II, dok je prednik iste upisan kao suvlasnik 2005. brisanjem društvenog vlasništva. Dakle, radi se o stjecanju nekretnine nasljeđivanjem, a njenog prednika po zakonu.

26. Sud ne može u ovom postupku raspravljati o zakonitosti donošenja prostornih planova i generalnih urbanističkih planova, ne može raspravljati niti o vlasništvu Park šume Marjan, odnosno o stanju kakvo tuženik smatra da bi trebalo biti, već u okviru postojećeg stanja po donošenju Prostornog plana uređenja 2005. odnosno Generalnog urbanističkog plana 2005.

27. Svjedokinja Bojić opisala je postupak donošenja PPUG i GUP-a, postupanja po Uredbi o zaštiti obalnog područja mora iz 2004. i definiranja koji dio plaža ulazi u građevinsko područje, a koji ne, navodeći za nekretninu u suvlasništvu tužiteljeve supruge tužitelja da se nalazi unutar građevinskog područja namjene plaže te je određeno što je tu moguće graditi; čuvanje postojećih obilježja terena i vegetacije, uređenje pješačkih puteva i staza, uređenje manjih platoa s tuševima i montažnim svlačionicama, da to jest građevinsko područje, ali u njemu nema gradnje građevina. Bitnim se ukazuje navod da PPUG-om nisu proširivana građevinska područja na Marjanu, a da je dokaz presuda Visokog upravnog suda RH presuda USOZ-91/17-6 od 21. prosinca 2017. U tom smislu na toj nekretnini prema PPUG i GUP nije dopuštena gradnja čvrstog objekta.

28. Prosječni čitatelj objave tuženika koji nema stručna znanja o terminologiji iz Zakona o prostornom uređenju na termin „građevno područje” zasigurno reagira smatrajući da je na istom dopuštena gradnja u cijelosti, dakle i čvrstih objekata, zgrada i dr. te nema znanja o mogućoj dopuštenosti ograničene gradnje kako je to za opisanu nekretninu.

29. Sud je dojma da takva znanja nisu imali niti gradski vijećnici prilikom postupka donošenja PPUG i GUP pa je u tome smislu ukazao i punomoćnik tuženika navodom da predsjednik Društva Marjan reagira 12 godina nakon donošenja istih, dakle, u vrijeme kada je tužitelj kandidat na izborima za gradonačelnika grada Splita, čime je i predsjedniku Društva kojemu je cilj zaštita Marjana naprijed utvrđeno PPUG i GUP nepoznato. Ponovit će se i da sud ne može komentirati postupak donošenja tih planova.

30. Zaključno, tužitelj je sudjelovao u postupcima donošenja PPUG-a i GUP-a kojim je definirano da se na nekretnini u sadašnjem suvlasništvu njegove supruge, a u vrijeme postupaka njenog prednika može graditi i da je isto u građevinskoj zoni te određeno što se može graditi pa stoga navod iz objave tuženika u dijelu „digao ruku u Gradskom vijeću...” nije sporan, niti neistinit. U ostalom dijelu koji upućuje na sumnju da bi svjesno postupio, nema obilježja koja bi upućivala na sumnju u koruptivnost na što ukazuje tužitelj u iskazu, odnosno predstavljala optužbu da je koruptivan, a u tom smislu iskazuje i predsjednik Društva Marjan.

31. U pogledu objave tuženika od 26. veljače 2017. na facebook stranici naslova „Procijenite sami nalazi li se označeno zemljište unutar građevinskog područja naselja”, sadržajem „I mi bismo željeli da u PŠ Marjan nema građevinskih

područja, ali kartografski prikazi i izrađivači planova kažu suprotno. Sve dok unutar obuhvata PŠ Marjan postoje građevinska područja ucijek će postojati mogućnost različitih tumačenja planova. Samo da se sjetimo Keruma čije 3 parcele su na istočnoj strani označenog zemljišta. To je razlog zbog kojeg inzistiramo na isključenju građevinskih područja iz PŠ Marjan i očekujemo da to napravi budući gradonačelnik/ica kroz izradu novog PPU-a i GUP-a", s poveznicom na web stranicu www.jutarnji.hr i članak Andro Krstulović Opara kod Stankovića nisam previše fin, ali sam diplomat skidam rukavice kada se vrijeđa inteligencija., samo čitanjem isstoga proizlazi da isti po svom sadržaju nema nikakva uvredljiva, ili kakva druga obilježja kojim bi bila povrijeđena osobnost tužitelja.

32. Dalje, objava tuženika koja se odnosi na tužitelja se odnosi na njegove radnje kao političara i predstavlja vrstu vrijednosnog suda o njegovom dotadašnjem obavljanju dužnosti gradskog vijećnika, ali i poziv na iskazivanje spremnosti na političke radnje bude li izabran na dužnost gradonačelnika Splita, sve postavljeno od tuženika u okviru njegovih ciljeva.

32.1. Granice u kojima se ostvaruje pravo na slobodu izražavanja, što predstavlja predmetna objava tuženika su šire u odnosu na političare nego za privatne osobe i tužitelj kao političar mora iskazivati viši stupanj tolerancije prema kritici javnosti nego osobe koje nisu izložene javnosti.

33. Nije sporno da je u javnosti došlo do upita tužitelju i njegovoj supruzi, konačno i do upita u emisiji „Nedjeljom u 2” u kojoj je tužitelj sudjelovao u svojstvu kandidata za gradonačelnika, zasigurno i nelagode kod istih, izloženosti raznim komentarima, međutim, sud je stajališta da to nije prouzročeno sadržajem predmetne objave tuženika, niti je ista takvih obilježja da bi mogla izazvati povredu prava osobnosti u vidu povrede ugleda ili časti, slijedom čega sud nije utvrdio postojanje svih zakonskih pretpostavki odgovornosti za naknadu štete da bi tužbeni zahtjev bio osnovan.

34. Sud će naglasiti da je predmet raspravljanja objava tuženika od 20. veljače 2017. te se ne može raspravljati o drugim objavama tuženika, izjavama predsjednika društva novinarima, objavljenim u dnevnom tisku ili web portalima i sadržaju istih u okviru predmetne tužbe.

35. Zaključno, za nastanak obveznopravnog odnosa po osnovi odgovornosti za prouzročenu štetu trebaju uvijek biti kumulativno ispunjene opće pretpostavke odgovornosti za štetu, a sud zbog naprijed opisanih razloga nije mogao utvrditi postojanje svih traženih zakonskih pretpostavki, to tužbeni zahtjevi nisu osnovani, zbog čega ih je sud isti odbio i odlučio kao u izreci presude pod I.

36. Odluka o parničnom trošku, temelji se na odredbama čl. 164 st. 1., čl. 154. st. 1. i 2. ZPP-a, odlučujući po specificiranom zahtjevu punomoćnika tuženika,

obzirom na vrijednost predmeta spora, uzimajući u obzir uspjeh tuženika u cijelosti u sporu uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje: Tarifa) važeće u trenutku poduzimanja pojedinih parničnih radnji..

36.1. Tuženiku se priznaje trošak na ime zastupanja po punomoćniku odvjetniku, a isti se odnosi na trošak zastupanja na ročištima od 7.3.2018., 12.9.2019., 16.12.2020. 16.2.2021., 28.4.2021., 13.7.2021., 13.10.2021. u iznosu od po 100 bodova svako (Tbr.9.t.1.Tarife), zastupanja na ročištima od 12.9.2018., 11.11.2019., 26.10.2020. u iznosu od po 25 bodova svako (Tbr.9.t.5.Tarife), sastava odgovora na tužbu od 7.7.2017. u iznosu od 100 bodova (Tbr.8.t.1.Tarife), sastava obrazloženih podnesaka od 4.4.2018., 31.8.2018., 9.6.2021. u iznosu od 100 bodova (Tbr.8.t.1.Tarife), sastava podneska od 2.3.2018., u iznosu od 25 bodova (Tbr.8.t.3.Tarife) što ukupno predstavlja 1.200,00 bodova. Kako je vrijednost jednog boda 10,00 kuna to predstavlja iznos od 12.000,00 kuna. Ovome iznosu pridodan je iznos od 3.000,00 kuna na ime pripadajućeg PDV-a od 25%, što ukupno predstavlja trošak zastupanja u iznosu od 15.000,00 kuna. Koji se tuženiku priznaje kao parnični trošak i koji iznos je tužitelj u obvezi naknaditi tužitelju.

36.2. Sud je odbio zahtjev u ukupnom iznosu od kuna i to dijelu traženja naknade troška pristojbe odgovora na tužbu, budući spisu ne prileži dokaz o plaćenju pristojbi. Sud je dalje, odbio zahtjev u dijelu koji se odnosi na zastupanja na ročištima za koje je priznato po 25 bodova svako te je odbijen i zahtjev za naknadu troškova sastava podnesaka od 8.2.2021. i 8.7.2021. jer isti nisu sastavljeni po punomoćniku tuženika. Slijedom utvrđenog je zahtjev tuženika u preostalom dijelu za isplatu iznosa od 2.550,00 kuna, više od dosuđenoga odbijen kao neosnovan.

36.3. Radi navedenoga je odlučeno kao u izreci pod II.

37. Kako tužitelj nije uspio u sporu, to je odbijen zahtjev za naknadu troškova postupka i odlučeno kao u izreci pod I.

U Splitu, 22. studenog 2021.

S U D A C

Daniel Ban

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude je dopuštena žalba u roku od 15 dana od dana prijema pisanog otpravka. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Dostaviti:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika
- u spis.

Broj zapisa: **eb302-455cd**

Kontrolni broj: **0692f-4ca28-9b215**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DANIEL BAN, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.